

Minister Sportu i Turystyki

DT-WLRRT.0204.40.2026

Warszawa, dnia 27 sierpnia 2026 r.

Przedsiębiorca prowadzący działalność pod firmą:

Etachograf Sp. z o. o.

ul. Kletówki 25

38-400 Krosno

Reprezentowana przez Pełnomocnika -

Radcę Prawnego Adriana Herbuta

prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą:

Kancelaria Radcy Prawnego Adrian Herbut

ul. Mickiewicza 6

38-500 Sanok

Adres do doręczeń elektronicznych: AE:PL-27202-52276-GCUSW-29

Decyzja

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 1691), zwanej dalej: „k.p.a.”, i art. 2 ust. 2 w zw. z art. 30 ust. 7 pkt 4 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (Dz.U. z 2026 r. poz. 925, z późn. zm.), dalej zwana: „uoitiput” po rozpatrzeniu odwołania wniesionego przez Etachograf Sp. z o. o. z siedzibą przy ul. Kletówki 25, 38-400 Krosno, dalej jako: Strona, od decyzji Marszałka Województwa Podkarpackiego z dnia 26 czerwca 2026 r. znak: PG-VI.5222.1.66.2026.ES/SG stwierdzającej wykonywanie działalności przez Stronę bez wpisu do Rejestru Organizatorów Turystyki i Przedsiębiorców Ułatwiających Nabywanie Powiązanych Usług Turystycznych prowadzonego przez Marszałka Województwa Podkarpackiego oraz orzeczenia względem Strony zakazu wykonywania działalności gospodarczej organizatora turystyki przez okres 3 lat

**uchylam w całości zaskarżoną decyzję Marszałka Województwa
Podkarpackiego z dnia 26 czerwca 2026 r., znak: PG-
VI.5222.1.66.2026.ES/SG i przekazuje sprawę do ponownego
rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.**

Uzasadnienie

Marszałek Województwa Podkarpackiego decyzją z dnia 26 czerwca 2026 r. znak: PG-VI.5222.1.66.2026.ES/SG stwierdził, iż, Strona: Etachograf Sp. z o. o. z siedzibą przy ul. Kletówki 25, 38-400 Krosno, wykonywała działalność organizatora turystyki bez wymaganego wpisu do Rejestru Organizatorów Turystyki i Przedsiębiorców Ułatwiających Nabywanie Powiązanych Usług Turystycznych Województwa Podkarpackiego i zakazał Stronie wykonywania działalności organizatora turystyki przez okres 3 lat. Na mocy art. 30 ust. 8 w związku z ust. 7 pkt 4 uoitiput decyzja podlegała natychmiastowemu wykonaniu. Powyższą decyzję Strona odebrała w dniu 26 czerwca 2026 r.

W dniu 9 lipca 2026 r. od powyższego rozstrzygnięcia Strona reprezentowana przez r.pr. Pana Adriana Herbuta (pełnomocnictwo w aktach sprawy) wniosła odwołanie od decyzji Marszałka Województwa Podkarpackiego z dnia 26 czerwca 2026 r. znak: PG-VI.5222.1.66.2026.ES/SG. Odwołanie zostało złożone w terminie.

Działając na podstawie przepisu art. 133 k.p.a., pismem z dnia 17 lipca 2026 r. znak: PG-VI.52221.66.2026.ES Marszałek Województwa Podkarpackiego (dalej jako: Organ I instancji) przekazał odwołanie wraz z aktami sprawy do Organu II instancji (data wpływu do Organu II instancji: 22 lipca 2026 r.).

W złożonym odwołaniu Strona zarzuciła Organowi I instancji m.in. wydanie zaskarżonej decyzji bez zaistnienia przesłanek faktycznych oraz prawnych wskazujących na naruszenie przepisów uoitiput oraz naruszenie przepisów postępowania administracyjnego z art. 107 § 2 k.p.a.

Powyższa decyzja została wydana w następującym stanie faktycznym.

W dniu 7 marca 2025 r. do Marszałka Województwa Podkarpackiego wpłynęło zawiadomienie dotyczące Etachograf Sp. z o. o., dotyczące organizowania przez spółkę imprez turystycznych bez wymaganego wpisu do Rejestru Organizatorów Turystyki i Przedsiębiorców Ułatwiających Nabywanie Powiązanych Usług Turystycznych Województwa Podkarpackiego oraz bez wymaganego zabezpieczenia finansowego.

Marszałek Województwa Podkarpackiego na podstawie ofert zamieszczanych przez Etachograf Sp. z o. o. na stronie internetowej <https://e-tachograf.pl> organizuje wydarzenie pod nazwą „Tacho Camp 2026” w terminie 11-13 września 2026 roku w cenie wynoszącej 1499,99 zł oraz „Tacho Camp R 2026” w cenie wynoszącej 999,99 zł. Zdaniem

Organu I instancji noszą one znamiona imprezy turystycznej w znaczeniu „uoitiput”.

Zgodnie z powyższymi informacjami Marszałek Województwa Podkarpackiego, w dniu 13 maja 2026 r., na podstawie art. 61 § 1 i § 4 oraz art. 10 § 1 k.p.a., a także art. 30 ust. 7 pkt 4 w związku z art. 22 ust. 2 uoitiput, wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o zakazie wykonywania przez Etachograf Sp. z o.o. działalności objętej wpisem do rejestru na okres 3 lat, w związku z podejrzeniem prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie organizowania turystyki bez wymaganego wpisu oraz zabezpieczenia finansowego. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania wraz z informacją o możliwości zajęcia przez Stronę stanowiska w przedmiotowej sprawie, zostało doręczone na adres siedziby Strony w dniu 15 maja 2026 r.

W odpowiedzi z dnia 22 maja 2026 r., Strona reprezentowana przez r. pr. Adriana Herbuta złożyła wyjaśnienia w przedmiotowej sprawie.

Strona zawnioskowała o umorzenie postępowania jako bezzasadnego. Owe stanowisko w przedmiocie sprawy zostało poparte faktem, iż celem wydarzenia jest przeprowadzenie konferencji oraz szkoleń z zakresu czasu pracy kierowców i obsługi tachografów. Oferta jest skierowana do profesjonalistów z branży transportowej. Wszelkie pozostałe elementy wydarzenia mają charakter wyłącznie dodatkowy, niezbędny do realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Wskazany w ofercie „wyjście na Babią Górę z przewodnikiem” stanowi wyłącznie fakultatywny element wydarzenia. Zgodnie z zapisami regulaminu (znajduje się w aktach sprawy), Strona wyjaśnia, że uczestnictwo w wyjściu nie wpływało na cenę biletu, a przejazd do miejsca docelowego odbywał się wyłącznie we własnym zakresie uczestników.

Zgodnie z załączoną do akt sprawy notatką służbową, w dniu 8 czerwca organ I instancji ponownie przeanalizował materiały ze strony internetowej <https://e-tachograf.pl>, w tym regulamin uczestnictwa oraz treści zamieszczonych na portalu społecznościowym Facebook „e-tachograf”.

Następnie pismem z dnia 2 czerwca 2026 r., organ I instancji zawiadomił Stronę o zakończeniu postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie. Zawiadomienie zostało skutecznie doręczone 2 czerwca 2026 r.

W dniu 22 maja 2026 r. (data wpływu 10 czerwca 2026 r.), Strona złożyła dodatkowe wyjaśnienia. W którym pottrzymała dotychczasowe stanowisko,

sanujące, iż wydarzenie „Tacho Camp 2026” nie stanowi imprezy turystycznej w rozumieniu uoitiput i wszczęte postępowanie powinno być umorzone jako bezprzedmiotowe.

W dniu 11 czerwca 2026 r., organ I instancji wydał postanowienie wyznaczające nowy termin załatwienia przedmiotowej sprawy na dzień 26 czerwca 2026 r. Postanowienie doręczono Stronie 11 czerwca 2026r.

W dniu 26 czerwca 2026 r., organ I instancji wydał decyzję stwierdzającą wykonywanie działalności w zakresie organizatora turystyki bez wymaganego wpisu do Rejestru Organizatorów Turystyki i Przedsiębiorców Ułatwiających Nabywanie Powiązanych Usług Turystycznych przez Etachograf Sp. z o. o. oraz zakazie wykonywania przez Spółkę działalności w zakresie organizatora turystyki przez okres 3 lat. Data stwierdzenia wykonywania działalności bez wpisu do Rejestru: 7 kwietnia 2026 r.

W ocenie organu I instancji Strona połączyła usługę zakwaterowania z inną usługą świadczoną podróżnym (tj. art. 4 pkt 1 lit. d ustawy) przed zawarciem umowy obejmującej wszystkie usługi i zaoferowała je jako jeden produkt za łączną cenę, w związku z czym zostały spełnione przesłanki z art. 5 ust. 1 pkt 1 uoitiput. Organ I instancji uznał, że nie zachodzą wyłączenia ustawowe zgodnie z art. 3 oraz art. 5 ust. 2 uoitiput.

Decyzja została doręczona Stronie w dniu 26 czerwca 2026 r.

W dniu 9 lipca 2026 r. Strona wniosła odwołanie od powyższej decyzji, zaskarżając ją w całości oraz wstrzymując wykonanie zaskarżonej decyzji do czasu rozpatrzenia odwołania.

Ponadto Strona zarzuciła organowi I instancji, bezpodstawne zastosowanie przepisów ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych oraz podkreśliła, iż ich działalność obejmuje świadczenie usług prowadzenie szkoleń oraz konferencji dla branży tachografów. Strona wskazuje, że ich działalność nie obejmuje co najmniej dwóch różnych usług turystycznych w rozumieniu uoitiput. Dodatkowo, zdaniem spółki doszło do naruszeń z art. 107 § 3 k.p.a. poprzez nienależne uzasadnienie faktyczne i nieprawidłowe zastosowanie się do uoitiput.

Dodatkowo, Strona wniosła o wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji do czasu jej ostatecznego rozstrzygnięcia.

Po przeprowadzeniu postępowania Organ II instancji ustalił następujące okoliczności.

Zgodnie z ugruntowanym w doktrynie prawa oraz orzecznictwie sądów administracyjnych poglądem, wniesienie przez stronę odwołania skutkuje zainicjowaniem administracyjnego toku instancji, w ramach którego następuje przeniesienie kompetencji do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej z organu I instancji na organ II instancji. Gwarancje wynikające z wyrażonej w art. 15 Kodeksu postępowania administracyjnego zasady dwuinstancyjności znajdują zastosowanie również w sytuacji, gdy organ odwoławczy stwierdzi, że decyzja organu pierwszej instancji została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a zakres sprawy wymagający wyjaśnienia ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. W takim przypadku organ odwoławczy, stosownie do art. 138 § 2 k.p.a., uchyla zaskarżoną decyzję w całości i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, wskazując jednocześnie okoliczności, które należy uwzględnić przy ponownym rozpoznaniu sprawy.

W decyzji z dnia 26 czerwca 2026 r. Marszałek Województwa Podkarpackiego stwierdził, że spółka Etachograf Sp. z o. o. wykonywała działalność bez wymaganego wpisu do Rejestru Organizatorów Turystyki i Przedsiębiorców Ułatwiających Nabywanie Powiązanych Usług Turystycznych.

W ocenie organu II instancji zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, obejmujący w szczególności zrzuty ekranu oraz ograniczoną liczbę dokumentów przedłożonych przez Stronę, jest niewystarczający do ustalenia, czy Strona wykonywała działalność organizatora turystyki bez wymaganego wpisu do rejestru, albowiem nie wykazano w sposób jednoznaczny, czy organizowane przez Stronę wyjazdy faktycznie podlegają przepisom ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych. Brak ten jest konsekwencją uchybień w sposobie prowadzenia postępowania przez organ I instancji, który – z naruszeniem art. 7 oraz art. 77 § 1 k.p.a. – nie podjął wszelkich niezbędnych działań zmierzających do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy.

W szczególności organ I instancji oparł swoje ustalenia głównie na zrzutach ekranu ze stron internetowych. Nie przeprowadzono również analizy dokumentacji finansowej pozwalającej na ocenę faktycznej wartości poszczególnych elementów oferowanego pakietu oraz ich udziału w łącznej wartości usług. Ponadto nie przeanalizowano, czy przedstawione oferty stanowiły imprezę turystyczną oraz czy poszczególne świadczenia stanowiły odrębne usługi turystyczne, czy też integralną część usługi podstawowej.

Zgodnie z art. 4 pkt 2 ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych imprezę turystyczną stanowi połączenie co najmniej dwóch różnych rodzajów usług turystycznych na potrzeby tej samej podróży lub wakacji, spełniające warunki określone w art. 5 ust. 1 tej ustawy. Do usług turystycznych zalicza się między innymi przewóz pasażerów, zakwaterowanie, które nie stanowi nieodłącznego elementu przewozu pasażerów, oraz inną usługę świadczoną podróżnym, niestanowiącą integralnej części przewozu, zakwaterowania lub wynajmu pojazdu.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy do utworzenia imprezy turystycznej nie dochodzi, mimo spełnienia przesłanek określonych w ust. 1, w przypadku połączenia nie więcej niż jednego rodzaju usługi turystycznej wskazanej w art. 4 pkt 1 lit. a–c z jedną lub kilkoma innymi usługami turystycznymi, jeżeli stanowią one mniej niż 25% łącznej wartości połączonych usług, nie są reklamowane jako istotny element tego połączenia ani nie stanowią takiego elementu z innych przyczyn. Dla prawidłowej kwalifikacji świadczeń oferowanych przez Stronę konieczne jest zatem ustalenie nie tylko wartości poszczególnych usług, lecz również ich rzeczywistego charakteru, wzajemnego związku, sposobu oferowania oraz znaczenia dla przeciętnego nabywcy.

Zgodnie z art. 107 § 3 k.p.a. uzasadnienie faktyczne decyzji powinno zawierać w szczególności wskazanie faktów uznanych przez organ za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, natomiast uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji z przytoczeniem odpowiednich przepisów prawa. Organ administracji publicznej zobowiązany jest zatem do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie oraz szczegółowego uzasadnienia motywów tego stanowiska. Powinien on również odnieść się do argumentów podnoszonych przez stronę w toku postępowania, zestawić je z obowiązującymi normami prawnymi oraz wskazać przyczyny zastosowania określonych przepisów prawa (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 9 listopada 2006 r., sygn. akt III SA/Wa 1914/06).

Konkretyzacja stosunku administracyjnoprawnego stanowi zorganizowany proces stosowania prawa, obejmujący kolejne etapy: ustalenie właściwej normy prawnej, ustalenie istotnych faktów, subsumcję ustalonego stanu faktycznego pod normę prawną oraz określenie skutków prawnych wynikających z tej normy. Tok rozumowania organu administracji, odzwierciedlający powyższy proces, powinien znaleźć wyraz w uzasadnieniu decyzji (por. m.in. wyroki: WSA w Białymstoku z dnia 23 października 2007

r., II SA/Bk 372/07; NSA z dnia 20 listopada 2007 r., I OSK 1924/06; WSA w Krakowie z dnia 10 września 2010 r., I SA/Kr 837/10; NSA z dnia 4 marca 2014 r., II GSK 2075/12). Sporządzenie uzasadnienia pozostaje przy tym w ścisłym związku z realizacją zasad ogólnych postępowania administracyjnego, w szczególności wyrażonej w art. 11 k.p.a. zasady przekonywania, zgodnie z którą organ obowiązany jest wyjaśnić stronie zasadność przesłanek, którymi kierował się przy rozstrzyganiu sprawy (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 7 grudnia 2010 r., II SA/Po 299/10).

W tym zakresie zasadne może być pozyskanie szeregu dokumentów i informacji, w szczególności dokumentów potwierdzających status uczestników, co pozwoli na ocenę spełnienia przesłanki dotyczącej istnienia określonej, **zamkniętej grupy odbiorców**. Niezbędne mogą być również listy uczestników zorganizowanych wyjazdów wraz z informacjami dotyczącymi warunków uczestnictwa. Przesłanka ta uznawana jest za spełnioną wówczas, gdy wydarzenie kierowane jest do podmiotów wchodzących w skład danej struktury organizacyjnej, a także do jej faktycznych lub potencjalnych kontrahentów bądź beneficjentów. Nie znajduje ona natomiast zastosowania w sytuacji, gdy wydarzenie organizowane przez stowarzyszenie lub fundację ma charakter otwarty i adresowane jest do nieoznaczonego kręgu odbiorców.

Ponadto istotne znaczenie będą miały informacje potwierdzające **okazjonalny charakter organizowanych wyjazdów**, w tym dane dotyczące terminów oraz miejsc ich realizacji, a także harmonogramy poszczególnych wyjazdów. Konieczne może być także przedstawienie dokumentacji związanej z zawieranymi umowami o udział w wyjazdach. Należy jednak podkreślić, że samo przekroczenie tego ilościowego progu nie zawsze prowadzi do utraty przymiotu okazjonalności. Ocena okazjonalnego charakteru działalności powinna być dokonywana z uwzględnieniem całokształtu okoliczności faktycznych konkretnego przypadku. W sytuacji, gdy korporacja zrzesza znaczną liczbę podmiotów i odrębnie organizuje tego rodzaju wydarzenia dla każdego z nich, łączna liczba imprez może w praktyce przekroczyć kilka w skali roku. Nie przesądza to jednak automatycznie o utracie okazjonalnego charakteru działalności, o ile działania te nie mają cech regularności ani powtarzalności. Tym samym samo przekroczenie granicy „kilku” imprez w opisanym przypadku nie skutkuje utratą cechy okazjonalności. Odmienne należy ocenić sytuację, w której organizowanie takich imprez przybiera formę stałą, regularną lub częstą — wówczas dochodzi do zanegowania okazjonalnego charakteru tej działalności.

Organ I instancji, ponownie rozpoznając sprawę, powinien podjąć wszelkie czynności niezbędne do dokładnego i rzetelnego ustalenia stanu faktycznego, a następnie dokonać wszechstronnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności w celu ustalenia, czy doszło do wykonywania działalności organizatora turystyki bez wymaganego wpisu do rejestru. Dowody te mogłyby zostać pozyskane w toku przeprowadzonej przez Organ I instancji kontroli.

Ustalenia te mają istotne znaczenie dla prawidłowej oceny faktycznego charakteru działalności prowadzonej przez Etachograf Sp. z o.o. oraz dla rozstrzygnięcia, czy w sprawie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 30 ust. 7 pkt 4 ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych.

Odnosząc się natomiast do wniosku Strony o wstrzymanie natychmiastowego wykonania zaskarżonej decyzji do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy, Organ II instancji wskazuje, że wobec uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i przekazania sprawy organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia, rozpoznanie przedmiotowego wniosku stało się bezprzedmiotowe.

Mając powyższe na uwadze, organ II instancji uchyla w całości zaskarżoną decyzję Marszałka Województwa Podkarpackiego z dnia 26 czerwca 2026 r., znak: PG-VI.5222.1.66.2026.ES/SG i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 64a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2026 r. poz. 143), zwanej dalej: „p.p.s.a.”, od decyzji, o której mowa w art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, skarga nie przysługuje, jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Ministra Sportu i Turystyki. Zgodnie z § 2 pkt 6a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535) wpis stały od sprzeciwu od decyzji wynosi - 100 zł. Strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy na zasadach określonych w rozdziale 3 działu V p.p.s.a.

Z upoważnienia Ministra Sportu i Turystyki

Zastępca Dyrektora

Michał Petlic

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1. Adresat,
2. a/a.

Do wiadomości:

1. Marszałek Województwa Podkarpackiego.